

à carcere, n. 2 l. 9 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—Et si captus à carcere aufugiat, quando, et qualiter ejus fidejussor puniatur, gloss. l. 40 ibi per illum text.—Et an contra frangentem carcerem inducatur quædam ficta confessio, et qualiter tunc custos teneatur, n. 2 l. 12 ibi. Et si aliquis per vim aliquem à carcere extraxerit, qualiter puniatur, n. 1 l. 14 tit. 29 part. 7.—Carcer de novo fieri non debet sine licentia Regis, et quare, et de pœna facientis, gloss. l. 15 per illum text. tit. 29 part. 7.—Carcerem habere est publici juris, et meri imperii, et sine licentia faciens incidit in crimen læsæ majestatis, n. 1 et 2 ibidem. Et an sufficiat carcerem facere, vel requiratur quòd in ea aliquos intromittat, et illos puniat, n. 2 dict. l. 15.—Carcer domesticus nunquam permittitur, nisi in casibus à jure expressis, n. 4 dict. l. 15 per text. ibi.—perpetuus quando dari possit de jure canonico, vel civili, et pro quibus delictis, n. 8 l. 4 tit. 31 part. 7.—Et pœna perpetui carceris, morti æquiparatur, et à jure canonico imponitur in illis casibus, in quibus per jus civile imponitur pœna mortis, dict. n. 8 dict. l. 4.

CARCERARI an possit minor pro debito, n. 1 l. 1 tit. 15 part. 5.—non debet debitor creditoribus suis contradicentibus, n. 2 l. 4 t. 15 part. 5.—non debet quis nisi de iudicis mandato, gloss. l. 2 t. 29 part. 7 per illum text. et n. 1 l. 4 ibid.—Et qualiter confessus crimen, vel accusatus tantum debeat carcerari, n. 4, 5, 6, 7 et 8 per illum text.—Carceratio mulieris debet esse differens ab hominibus, et an debeat fieri in monasteriis earum, n. 2 l. 5 tit. 29 part. 7.

CARCERANS in alio loco, quàm in publico carcere, an puniatur, n. 2 l. 15 tit. 29 part. 7.

CARCERATUS, quando sub fidejussoribus relaxari non debet, n. 5 l. 16 tit. 1 part. 7, et n. 2 in præmio tit. 29 part. 7.—Et relictum, ut carcerati liberentur, dicitur pium, et quando, n. 2 l. 4 tit. 11 part. 6.—Carceratus fugiens ad Ecclesiam, ibidem defendendus est, n. 1 l. 4 tit. 11 part. 1.—an contractus facere possit, dum est in carcere, et quando, n. 1 l. 5 tit. 29 per text. ibi, part. 2.—pro crimine famoso contra alium non potest testificare, n. 5 l. 10 tit. 16 part. 5.—an possit relaxari sub fidejussoribus, ubi pœna corporalis non venit imponenda, num. 5 l. 26 tit. 23 part. 3.—Et qualiter confessus crimen, vel accusatus tantum, carcerari et ligari debeat, et quando, et an habeatur respectus inter noviles, vel ignobiles, vel aliter, n. 4, 5, 6, 7 et 8 l. 4 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—Et an doctor possit carcerari, et qualiter, et quid in divitiis, n. 6 dict. l. 4 et n. 7 ibi.—Carceratus debet permitti ut alloquatur cum procuratoribus, et amicis, et quando non, n. 4 l. 6 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—qualiter à custodibus custodire debeat, per gloss. dict. l. 6 ibidem.—usquequo debeat in carcere detineri, n. 7 tit. 29 part. 7.—Et in causis carceratorum dilationes debent breviri, n. 2 in fin. l. 8 ibid.—Et quid si carceratus et ejus custos aufugerint simul, n. 2 l. 9 ibi per illum text.—Carceratus si aufugiat, an et quando ejus fidejussor teneatur, et qualiter; et quid si illum ad carcerem reddidit, et exinde iterum aufugit, et qualiter iudex contra eum procedat, gloss.

l. 10 tit. 29 part. 7.—si aufugiat, qualiter et quando ejus custos teneatur, n. 2 cum aliis ibi, l. 12 tit. 29 p. 7.—si aufugiat, inducitur contra illum quædam ficta confessio, dict. n. 2.—si fugerit carcerem, qualiter puniatur, gloss. l. 15 per illum text.—Et an habeatur pro confesso, et quando, num. 1 ibi cum sequent. per illum text.—Et quid si cum scientia, vel negligentia custodis aufugiat, an mitius puniatur, n. 8 dict. l. 15.—Et quid si iste iustam causam fugiendi habuit, ibi n. 6.—Carceratus si per vim ab alio eximatur à carcere, qualiter eximens puniatur n. 1 l. 14 per text. ibidem tit. 29 part. 7.—an dicatur ille, qui de facili potest rumpere carcerem, n. 2 l. 15 tit. 29 part. 7.

CARDINALES majorem tenent dignitatem, quàm Episcopi, n. 1 l. 1 tit. 5 part. 1.—eligere debent Papam, ad hoc, n. 1 l. 7 tit. 5 part. 1.—qui sunt Episcopi, an præferantur aliis, qui tantum sunt Cardinales, et Præbyteri, ibidem.—Cardinalis Hostiensis consecrat Papam, ideo in sedendo debet præferri Patriarchis; regulariter tamen in sedendo debet præferri Patriarcha, n. 4 l. 9 ibid.—legatus Papæ tanquam Papa debeat venerari, n. 5 l. 25 t. 9 part. 1.—Cardinales sunt partes corporis Papæ, dict. n. 5.—Cardinalis, vel alius committit simoniam, si propter donum procuret beneficium alicui, n. 2 l. 5 t. 17 part. 1.—Cardinales sunt ad instar Regum, et an sint personæ spectabiles, vel illustres, n. 2 l. 3 tit. 14 part. 4.—Cardinalis an gaudeat privilegio militari in testando, ut possit decedere pro parte testatus, et pro parte intestatus, n. 2 in fin. l. 49 tit. 5. part. 5.—non potest testari, neque legata relinquere sine licentia Papæ, n. 5 l. 1 tit. 9 part. 6.

CARMEN, seu famosum libellum si ab aliquo fiat, qualiter faciens puniatur, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 9 part. 7.

CANALIS copula, et ejus usus retrahit animum à Dei servitio dupliciter, n. 1 l. 1 tit. 7 part. 1: alia de isto verbo v. infra in verbo, COPULA.

CARACTER an imprimatur per sacramentum matrimonii, n. 9 in prolog. 4 p.—quid sit, n. 5 l. 2 t. 4 part. 1.—an imprimatur propter monachatum, et an Papa possit dispensare, ut monachus non sit monachus, n. 5 l. 2 tit. 7 part. 1.—quid sit, et an coactus illud recipiat, gloss. l. 52 tit. 6 part. 1.

CHARITAS extenditur in infinitum, n. 1 l. fin. tit. 2 part. 1.—benè ordinata incipit à se ipso, n. 2 l. 7 tit. 2 part. 4.

CARTA plumbata in quo differat à privilegio, n. 1 l. 4 tit. 18 part. 5.—Cartæ Regis possunt fieri in papyro, vel in membranis, et an in tabula de ligno, n. 1 l. 5 tit. 18 part. 5.—Carta soluta inter protocolla notarii præmortui, quid fieri debeat, n. 5 l. 55 tit. 18 part. 5.—De hoc vide in verbo, SCRIPTURA, et in verbo, INSTRUMENTUM.

CASEUM, et casei utilitates, n. 9 l. 2 t. 20 part. 1.

CASUS in quibus potest quis confiteri alieno sacerdoti, n. 7 et 8 l. 21 tit. 4 part. 1.—in quibus quis teneatur statim confiteri peccatum, statim quod illud commisit, per n. fin. l. 22 tit. 4 part. 1.—Casus 46 in quibus Canones pœnitentiales imponunt specificas pœnas pro certis peccatis, n. 15 l. 25 tit. 4 part. 1.—reservati Papæ in sig-

num supremæ jurisdictionis, per gloss. l. 5 tit. 5 part. 1.—in quibus Papa non consuevit dispensare, licet possit, gloss. per text. ibi, in l. 6 tit. 5 part. 1.—in quibus potest Episcopus dispensare, gloss. et text. ibi, l. 65 tit. 5 part. 1.—in quibus quis incurrit in excommunicationem majorem ipso facto, gloss. l. 2 tit. 9 part. 1, et præcipuè gloss. fin. ibidem.—in quibus potest ecclesia transferri de uno loco ad alium, per n. 1 l. 2 tit. 10 part. 1.—in quibus quarta parochialis non debetur, per num. 12 l. 5 tit. 15 part. 1.—in quibus possunt alienari res ecclesiarum, per gloss. per text. ibi, l. 1 tit. 14 part. 1.—in quibus ecclesia, cum aliquam rem alienat, tenetur vocare absentes, per n. 1 l. 2 t. 14 part. 1.—in quibus Episcopus sine Capitulo facere potest quod voluerit, per n. 2 l. 9 t. 14 part. 1.—Casus 84 in quibus non est necessarius libellus in scriptis porrigi, v. remissivè per n. 1 l. 41 tit. 1 part. 5.—curiæ qui sint, et plura in hoc v. per n. 2 l. 5 tit. 5 part. 5.—Casus 80 in quibus possunt recipi testes lite non contestata, n. 2 et 5 l. 8 tit. 10 p. 5.—in quibus sine citatione ad ulteriora procedi potest, n. 6 l. 12 tit. 22 part. 5.—in quibus sufficit aliquem esse convictum, sive confessum, n. 1 referens se ad illum text. l. 16 tit. 23 part. 5.—in quibus tenetur quis reficere domum usque ad aream destructam, vel eam de novo facere, n. 2 l. 25 t. 32 part. 5.—in quibus matrimonium contrahere non compellatur aliquis ex sponsis, nolente contrahere, n. 2 l. 7 tit. 1 part. 4.—in quibus sponsalia per verba de futuro dissolvuntur, glosas omnes per text. ibi, in l. 8 tit. 1 part. 4.—in quibus valet donatio facta inter virum et uxorem constante matrimonio, n. 1 per text. ibi, l. 5 t. 11 part. 5.—Casus 80 in quibus licet adsit semiplena probatio, non debet parti deferri juramentum, n. 7 l. 2 tit. 11 part. 5.—in quibus pater cogitur filium suum emancipare, et an in illismet filius ad hoc cogi possit, et an pater ad hoc possit compelli, quando dilapidat bona filii, et an in illis casibus teneatur assignare filio debitum honorum subsidium, n. 1 per text. ibi, l. 18 t. 18 part. 4.—in quibus quis excusatur propter inopiam, per n. 1 l. 4 tit. 19 p. 4.—Casus 54 in quibus vassallus teneatur parere domino, v. remissivè per n. 1 l. 6 tit. 23 p. 4, et ibi alios v. in n. 2 per text. ibi.—in quibus cessat senatusconsultum Macedonianum, n. 12 per text. ibi, l. 4 tit. 1 part. 5.—superveniens, an excuset debitorem quantitatis à mora, n. 5 l. 18 tit. 11 part. 5.—in quibus potest alicui solvi, licet ejus status mutetur, per n. 1 l. 5 tit. 14 p. 5.—in quibus non tenetur quis, nisi in quantum facere potest, per n. 6 l. 1 per text. ibi, tit. 15 part. 5.—omissus remanet sub dispositione juris communis, n. 5 l. 7 tit. 1 part. 6.—in quibus petitio hæreditatis datur contra titulo possidentem, in n. 1 l. 7 tit. 14 part. 6.—in quibus positi in indignate torqueri possunt, n. 9 l. 2 tit. 50 p. 7.—in quibus pro facto impunitur pœna mortis, n. 2 l. 3 tit. 51 part. 7.—in quibus crimina dicto commissa pœna mortis puniantur, n. 5 ibidem.—in quibus pœna mortis detur pro delicto commisso consilio, per n. 5 dict. l. 5 tit. 51 part. 7.

CASUS FORTUITI quales liberent depositarium, si dicat rem amissam, n. 6 l. 10 tit. 14 part. 5.—Casus fortui-

tus, an et quando imputetur commodatario, n. 5 per text. ibi, in l. 2 et n. 7 et 8 l. 5 ibi, tit. 2 part. 5.—non excusat quando culpa, mora, vel pactum præcessit, dict. n. 5 dict. l. 2 tit. 2 part. 5.—Casus fortuiti qui dicantur, et de diffinitione casus fortuiti, n. 2 per text. ibi, dict. l. 5 tit. 2 part. 5.—dicuntur violenti, et ex Domini judicio procedunt, dic. n. 2 dict. l. 5.—si generaliter renuntientur, an talis renuntiatio teneat in contractibus et judiciis, n. 10 et ibi, n. 1 l. 23 tit. 18 part. 5.—Casus fortuitus, an imputetur depositario, et quis probare debeat illum præcessisse, et talem fuisse, n. 2, 6 et 8 l. 4 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—non excusat morosum, quomodocumque sit in mora constitutus, n. 5 l. 4 tit. 5 p. 5.—Casus fortuiti, quando obligent conductorem, quando vero non, gloss. l. 8 per text. ibi, tit. 8 part. 5.—Casus fortuitus, an probetur tantum per juramentum, n. 1 l. 15 t. 8 part. 5.—quando obliget, vel liberet artificem, si opus ab eo factum cadat casu, n. 5 l. 17 tit. 8 p. 5.—si superveniat, non liberat à pœna præcedentis culpæ, ibidem in n. 4.—Casus fortuiti, qui sint, pro quibus locans tenetur ad mercedis remissionem propter sterilitatem, n. 3, 4 et 5 cum aliis ibi, l. 22 per text. ibi, t. 8 part. 5.—Casus fortuitus superveniens, an impediatur moræ et pœnæ commissionem, sive in stipulationibus judicialibus, sive conventionalibus, sive in obligatione sit species, sive genus, sive qualitas, n. 4 l. 37 per text. ibi, tit. 11 part. 5.—an imputetur negotiorum gestori, per n. 1 l. 30 tit. 12 part. 5.—an et quando excuset occidentem aliquem, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 8 p. 7.—Et quid si culpa præcessit casum homicidii, et qualis ista esse debet, et ex quibus talis culpatus videatur, vel non, et alia plura de hoc, gloss. l. 5 ibidem, per illum text.

CASTELLUM non potest retineri ab antiquo possessore propter expensas in custodiendo illum post finitum officium factas, n. 5 l. 2 tit. 18 part. 2.—Castella de jure subsunt servituti homagii præstandi, n. 2 l. 25 tit. 15 part. 2.—de jure pertinent et cedunt civitatibus, et villis illius annexis cum omnibus suis munitionibus, n. 2 l. 1 tit. 18 p. 2.—Et an in istis Rex, et regnum teneant fundatam suam intentionem, et in quibus, ibidem.—Castella privatorum in tribus casibus ponuntur in manibus Regis, n. 6 l. 4 tit. 18 part. 2.—non possunt de novo fieri in Hispania sine licentia Regis, n. 1 l. 52 tit. 18 part. 2.—Castellum in quo quis jure hæreditario, vel, etc. succedit, si illum amittat, et postea recuperet, an illum Regi dare debeat, etsi à principio fuit hæreditario, n. 6 l. 52 ibi.—Et quid si tale castellum sit in bonis majoriæ, et accidat supradictum, ibidem.—Castella sunt reparanda eo quod sint ad tuitionem Regis, et regni, n. 1 l. 20 tit. 52 part. 5.—Et an tempore guerra possit Rex ponere custodes in castellis aliorum dominorum, dict. n. 1.—Et an dominus possit civibus terræ mandare, ut castellum muniant ita quòd propter ejus negligentiam periculum non immineat, ibidem.—Castella quæ proxima sunt civitatibus, an de redditibus civitatum reparari debeant, et quando, n. 7 l. 20 tit. 52 part. 5.—Et quid si propter statutum civitas unam partem solvere teneatur, et districtus duas, an pars ex hoc gravata pos-

sit reclamare, ibidem n. 8.—Castellum propter necessitatem famis tradi non debet à patri cui potius filium comedere licet, n. 3 per text. ibi, l. 8 tit. 17 p. 4.—si penes aliquem sub homagio deponatur, et postea verus dominus veniat cum deponente, et petat quòd sibi detur, non deponenti, cui depositarius illud reddere teneatur, n. 3 l. 6 tit. 3 part. 3, per illum text. ibi.

CASTELLANUS si subditis gravamina inferat, qualiter puniatur, n. 6 l. 22 tit. 13 part. 2.—custodiam castris deserere non debet etiam finito suo tempore, usque dum alius ibi ad illud officium pervenerit, n. 3 l. 3 tit. 18 p. 2.—debet esse ætatis 25 annorum, et quid de jure Ordinationum, per n. 1 l. 5 tit. 18 part. 2.—debet esse nobilis ex utroque parente, fortis, sapiens, liberalis, et alia, n. 1 cum sequent. per text. ibi, l. 6 tit. 18 part. 2.—potius debet omnia mala pati, quàm aliquid mali committere, n. 6 per text. ibi, l. 6 t. 18 part. 2.—non debet deserere castellum etiam pro subsidio civitatis in tempore necessitatis, v. n. 4 l. 7 tit. 18 part. 2.—potest in suo castello sibi quærere successorem interim quod Rex provideret, n. 4 per text. ibi, l. 8 ibi.—habet coercionem, et jurisdictionem in alios custodes castris delinquentes in eorum officiis, n. 6 l. 9 t. 18 p. 2.—benè potest comedere filium propter necessitatem, et potius illud facere debet, quàm castellum tradere, n. 2 l. 12 ibidem.—debet omnibus modis castellum suum intrare, et hoc viribus suis procurare, ad aliud verò non astringitur, n. 3 l. 16 ibidem.—debet domino suo castellum tradere, cum sibi fuerit ab eo petitum, nisi ex aliquibus causis, n. 4 per text. ibi, l. 18 tit. 18 part. 2, et n. 3 l. 19 ibi.—qui habet castellum à Rege, et credit non esse suum, an illud deserere debeat, n. 4 l. 20 ibidem.—qui scit dominum suum castrum retinere non posse, qualiter hoc domino nuntiare debeat, n. 3 dict. l. 20 tit. 18 part. 2.—Sive notorium sit dominum illum castellum retinere non posse, sive secretum, ibidem.—Castellanus quando exiit à castello, quid ibidem desinere debeat, n. 2 et 3 l. 21 tit. 18 part. 2.—si in castello positus per duos Reges confederatos, si pacta inter Reges inita postea non serventur, cui ex illis castellum reddere debeat, n. 2 l. 24 ibi.—per duos Reges in castello positus, si robariam fecerit, an Rex unus in tali facto debeat culpam, si non sibi illud fieri mandat, n. 4 l. 30 ibi.—omne quod acquirit propter custodiam castris, dicitur peculium castrense, n. 4 l. 6 tit. 17 part. 4.—si ad annum operas suas locaverit pro custodia castris, si illo finito ibidem remanserit, an videatur iterum se obligasset pro custodia dicti castris, n. 4 l. 20 tit. 8 part. 3.

CASTIGATIO, et an castigans ad correctionem puniri debeat, vel laudari, n. 4 l. 36 tit. 3 part. 1.—Castigans modum excedendo est excommunicatus, gloss. fin. dict. l. 36.—Castigare qualiter dominus debeat servum suum, et illum occidere non debet, et quando sic, et an possit illum in propriis vinculis detinere; et quid si illi alimenta denegaverit, an liber efficiatur, gloss. l. 6 tit. 21 part. 4.—potest, et ad hoc tenetur magister, et qualiter hoc facere debeat, n. 3, 4 et 5 l. 11 per text. ibi, t. 8 part. 5.—Et idem facere possunt parentes, episcopi, prælati, mariti, et domini, dict. n. 3.—Et quid si ma-

gister excedat in castigando, vel occidat discipulum, qualiter puniatur, ibi n. 3 per text. ibi.—Castigari an debeat aliquis criminaliter ratione culpæ levis, vel levisimæ, dict. n. 5.—Castigare quis possit alium, et quid si pater vel dominus, filium vel discipulum occidat, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—Castigatio si excedat modum, qualiter castigans puniatur, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 8 part. 7.—Et qui habet potestatem castigandi, si non faciat, cum opus est, peccat mortaliter, n. 4 dic. l. 9 ad fin.

CASTITAS semper est annexa ordini, et ideo licet ordinatus eo tempore nihil dicat eam, servare debet, n. 3 l. 32 tit. 6 part. 1.—quæ dicatur, n. 4 in principio l. 4 tit. 7 part. 1.—Castitatis votum simplex, an possit commutari, et an Papa possit commutare solemne votum castitatis, n. 4 l. 4 t. 8 part. 1.—Castitas tori conjugalis est secunda species castitatis, estque castitati similis, n. 2 l. 3 tit. 2 part. 4.—sola potens est animas Deo præsentare, et qualiter hoc intelligatur, n. 3 in proœmio t. 19 per text. ibi, part. 7.

CASTRUM ubi, et in quo loco facienda sint, n. 6 et 7 per text. ibi, l. 19 tit. 23 part. 2.—nihil habent à jure deputatum, quod sit ejus pertinens, sed ab hominibus, et ab eorum statutis, n. 4 l. 26 tit. 2 part. 3.—Et an vendita castra cum suis pertinentiis, veniant prædia, et res particulares venditoris, ibidem.—Castrum Civitati subditum, an possit habere consuetudinem de per se, n. 3 in fin. l. 5 tit. 2 part. 1.—et villa sunt nomina universitatem designantia, n. 8 l. 68 tit. 18 part. 3.—Et an vendito castro, videatur vendita jurisdictio ibi cohærens, ibidem.—Castrum unire cum Civitate quis possit, n. 3 in principio, l. 7 tit. 20 part. 3.—Castra alicui à Rege data, ipse suis sumptibus reficere tenetur, n. 3 l. 4 tit. 18 part. 2.—Castrum si Civitati uniatur, an retineat jura sua ante unionem si competentia, vel an ista perdat, et transeat in Civitatem, cui unitur tale castrum n. 3 l. 7 tit. 20 part. 3.—sive Civitas à jure non habet pertinentias suas, sed facto hominum eas consuevit trahere, n. 6 l. 9 tit. 28 part. 3.—debet reparari semper, et quare, et an Rex possit tempore guerræ ponere custodes in castris aliorum dominorum, n. 4 l. 20 tit. 32 part. 3.—Et castrum quare sic cognominetur, n. 3 per text. ibi, l. 6 tit. 17 part. 4.—Castrum tradi non debet inimicis propter famem patris cui potius licet filium occidere, et comedere, vide n. 3 per text. ibi, l. 8 tit. 17 p. 4.—Castra si concedantur aliquibus sub eorum protectione et regimine, cum mero et mixto imperio, an isti possint imponere collectas, an verò jus collectandi remaneat penes illos, quibus primò compètebat, n. 2 l. 6 tit. 23 part. 4.—Castrum an possit quis ædificare de novo in proprio loco, sine superioris auctoritate, n. 4 l. 9 tit. 2 part. 3.—Et an talis ædificans in castro aliquam habeat jurisdictionem, vel an subsit dominio Civitatis, cui castrum illud subest, ibidem.—Et an quodlibet castrum gaudeat reipublicæ privilegiis, n. 3 l. 10 tit. 19 part. 6.

CASTRATUS an possit effici et armari miles, n. 4 l. 12 tit. 21 part. 2.—dicitur, id est, castè natus, et an iste qui testiculos non habet, vel si sit spado, possit matrimonium contrahere, et quid de habente unum testicu-

lum, n. 2 l. 6 t. 2 part. 4.—Et an talis qui testiculos non habet, in feudo succedere possit, n. 9 l. 6 tit. 26 p. 4.—Castrare faciens hominem liberum, sive servum, quando, et qualiter puniatur, gloss. l. 13 per text. ibi, tit. 8 part. 7.

CASTRENSE PECULIUM dicitur solummodo in eo qui illud fuit lucratus in castris, eo tamen mortuo desinit esse peculium castrense, n. 4 l. 23 tit. 31 part. 2.—dicitur illud, quod castellanus acquirit propter custodiam castris, n. 4 l. 6 per text. ibi, tit. 17 part. 4.—dicitur illud, quod filius tam in mari, quàm in terra fuit lucratus propter se tantum, ibidem n. 4.—Et quid si filius castrensibus patrem exhæredaverit, vel præterierit, an ejus testamentum propter hoc subjiciatur quærelæ, et quid hodie, ibi n. 8.—Et quid in patre testante in castrensibus, ibidem.—Castrense peculium, vel quasi, quod dicatur, gloss. l. 7 per textum ibi, t. 18 p. 4.—an dicatur quando Rex dat licentiam, ut de propriis rebus suis majoriam faciat, n. 8 l. 7 tit. 17 part. 4.—est obligatum pro mutuo recepto à filiofamilias, n. 11 l. 4 tit. 1 part. 3.—de hoc vide in verbo PECULIUM CASTRENSE.

CATANI qui dicantur, per n. 4 l. 13 tit. 1 part. 2.

CATECHISMUS quid sit, et an per eum contrahatur paternitas, gloss. l. 7 tit. 4 part. 1.—Et an dirimatur matrimonium, n. 2 l. 2 tit. 7 part. 4.

Causa	Pia,
Magna,	Matrimonialis,
Justa,	Turpis,
Criminalis,	Ingratitudinis,
Civilis,	Falsa,
Spiritualis,	Vilis.

CAUSA requiritur in alienatione rerum ecclesiasticarum, n. 4 l. 2 tit. 14 part. 1, et n. 4 l. 63 t. 18 part. 3.—Causæ quare quis habet jus patronatus in ecclesia, per n. 3 l. 1 tit. 13 part. 1.—Et an una tantum sufficiat, ibidem.—Causæ quæ requirantur ad hoc, ut quis possit confiteri alieno Sacerdoti, n. 7 l. 21 tit. 4 part. 1.—propter quas possit Sacerdos in una die duas dicere Missas, per n. 4 l. 29 tit. 4 part. 1.—Causa cognoscitur per ejus effectum, n. 2 l. 13 tit. 13 part. 2.—et negotium non dicitur finitum pendente appellatione, n. 3 l. 5 t. 13 part. 3.—alicui commissa expresso nomine proprio, et etiam dignitatis, an ad successorem transeat, n. 8 l. 47 tit. 18 part. 3.—Et quid si sub nomine dignitatis per Regem fuit alicui causa commissa, an possit de ea cognoscere ejus locum tenens, ibidem.—Et quid de Papa rescribente Abbati, ut de novo infeudare possit, an successor infeudare possit, ibidem.—Causa sive litigium pauperum, an in actis redigi debeat, et ad quam solutionem teneatur in suis litigiis, et anolvere debeant, si pervenerint ad pinguorem fortunam, vide n. 3 l. 6 tit. 22 part. 3.—remota non ordinatur directè ad effectum, et ideo non habetur in consideratione, n. 3 l. 32 tit. 9 part. 6.—cum clausula, *appellatione remota*, quis committere eam sic iudicibus possit, n. 4 l. 15 tit. 23 part. 3.—necessaria, quæ dicatur, et quæ justa, quæ verò probabilis, n. 4 l. 11 tit. 23, et n. 4 l. 28 t. 29 part. 2.—an debeat inseri in nuntiatione novi operis, quam aliquis facit, n. 4 l. 1 tit. 32 part. 3.—rationabi-

lis propter quam sponsus matrimonium contrahere non possit compelli, qualis esse possit, n. 2 l. 7 tit. 4 p. 4.—melius terminatur per plures iudices, quàm per unum, n. 4 l. 3 tit. 17 part. 3.—si non apponatur in instrumento cautionis, an valeat cautio, n. 3 l. 119 tit. 18 p. 3.—finita producit effectum finitum, non verò infinitum, quia limitata causa, etc. n. 4 l. 24 tit. 11 part. 4.—Causæ constitutionis, ne mulier intra annum à morte primi mariti nubat, quales sint, n. 3 l. 3 tit. 12 part. 4.—sufficientes ad filii exhæredationem, sufficient ad privationem alimentorum, n. 3 l. 6 tit. 19 part. 4.—sufficientes ad hoc, ut ingratus libertus in servitutem reducti possit, per n. 3 cum sequent. l. 9 per text. ibi, tit. 22 part. 4.—Causa naturalis prævalet accidentali, n. 4 l. 2 tit. 24 part. 4.—Causæ et quibus tutores licet possint vendere res minorum, quales sint, n. 4 l. 4 t. 5 part. 5, et gloss. penult. l. 60 tit. 18 part. 3, et gloss. l. 18 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—Causa si non sit à testatore dicta, quando rem prohibuit alienare, an prohibitio teneat, et an, et quando talis causa pro expressa habeatur, licet dicta non sit à testatore, n. 2 l. 44 tit. 5 part. 5.—quando debeat exprimi, cum res à testatore alienare prohibetur, dict. n. 2 cum n. 3 ibi.—Causæ, quæ licet sint ad concedendam indulgentiam delicti, n. 3 l. 1 tit. 32 part. 7.—Et qualis ista causa esse debeat ad hoc, ut prohibitio valeat, ibidem in n. 9.—antiquior, an dicatur inspecto tempore solutionis, vel contractus, n. 4 l. 10 t. 14 part. 5.—gravior quando, et quibus modis esse dicatur, n. 3 dict. l. 10 per text. ibi.—quod Hispani dicimus *razon*, quid sit, et qualiter diffiniatur, n. 3 l. 21 per text. ibi, t. 9 p. 6.—si sit in mente retenta, an datum propter talem causam possit revocari, si illa non adimpleatur, et quid si expressa, vel ex conjecturis colligitur, n. 2 et 4 l. 46 per text. ibi, t. 14 p. 5.—Et an ista causa in mente retenta, aliquid operetur in incommodum ipsius, qui eam in mente retinuit, dict. n. 4 in fin. dict. l. 46.—Causa an debeat exprimi, quando testator hæredem extraneum hæreditate privat, num. 4 l. 23 tit. 1 part. 6.—Causæ peregrinorum, qualiter terminari debeant per iudicem, num. 4 l. 32 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—Et quando causa debet per iudicem agitari sine strepitu, et figura iudicii, qualiter hoc intelligatur, dict. n. 1 dict. l. 32.—Causæ sufficientes ad filii exhæredationem quales sint, per gloss. ll. 4, 5, 6 et 7 per illa jura ibi, t. 7 part. 6.—Et an istæ causæ excludant filium à jure agendi ad supplementum, vel ut pater illum alere non teneatur, n. 2 dict. l. 4.—Et quid, si adsint aliæ causæ æquè graviores, sicuti quæ à jure exprimuntur, dict. n. 2 et n. 3 l. 8 ibid.—Et quid si non percussit filius, sed tantummodo manum levavit minando, n. 3 dict. l. 4 tit. 7 part. 6.—Causæ, quando plures ponuntur in libello, vel rescripto, an et quando sufficiat unam ex eis probari, dict. n. 2 dict. l. 8.

CAUSA MAGNA, quæ dicatur, et quis probet causam esse magnam, n. 7 l. 2 tit. 11 part. 3.—Causæ magnæ æquiparantur criminalibus causis, n. 4 l. 26 t. 16 p. 3.—Causa magna non debet decidi per proceres curiæ, nisi cum Regis consultatione, n. 2 l. 19 tit. 23 part. 3.—Causa gravior, seu magna, quando, et ex quibus in-